

## ע"פ 13071/12/13 - ולריה לליק נגד מדינת ישראל

27 מאי 2014

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד  
ע"פ 13071-12-13 לליק נ' מדינת  
ישראל

לפני:  
כב' השופט אברהם טל, נשיא-אב"ד  
כב' השופטת זהבה בוסתן  
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטין

המערערת  
נגד  
המשיבה  
ולריה לליק  
מדינת ישראל

נוכחים:

המערערת וב"כ עו"ד שפיק אבו האני  
מתורגמן לשפה הרומנית, מר אייל פסקו  
ב"כ המשיבה עו"ד ליאת פלג

[פרוטוקול הושמט]

### פסק דין

המערערת הורשעה לאחר שמיעת ראיות בתיק פלילי 12-08-30551 (בית משפט השלום ברמלה), בעבירה של תקיפת חסר ישע ב-4 הזדמנויות כמתואר ברישא עמ' 126 לגזר הדין של בית המשפט קמא.

המערערת נדונה ל-12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרה, ול-10 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל, וב"כ המערערת טוען כי בית המשפט קמא לא נתן משקל ראוי לעברה הנקי של המערערת, לנסיבותיה האישיות הייחודיות שמתוארות בתסקיר המבחן שהיה בפני בית משפט קמא

וצורף להודעת הערעור, לכך ששליחתה של המערערת למאסר עלולה לפגוע בה ובבני משפחתה בהעדר משפחה תומכת וכן הוא מלין על כך ששירות המבחן לא בחן אפשרות מתן טיפול למערערת בשפתה, היא השפה הרוסית, אלא סבר שהמערערת דוברת רומנית בלבד ובהעדר הליך טיפולי לדוברי רומנית לא ניתן לטפל בה.

ב"כ המשיבה עומדת על חומרת התנהגותה של המערערת כלפי הקשישה בה טיפלה, גם אם לא נגרמו לה נזקים שחייבו טיפול רפואי והיא הציגה בפנינו פסיקת בית המשפט העליון ובית משפט זה במושב אחר שאישרו 14 חודשי מאסר ו-16 חודשי מאסר על מטפל ומטפלת בנסיבות דומות.

עיון בגזר הדין של בית המשפט קמא מעלה כי הוא התייחס בחומרה, ובצדק, להתנהגותה של המערערת כלפי הקשישה בה טיפלה, שכן מדובר ב-4 הזדמנויות שונות שבהן השתמשה המערערת בכוח כלפי מי שטיפלה בה, אישה סיעודית שאיננה יכולה ליצור קשר מילולי עם הסביבה.

בית המשפט קמא קבע נכונה את הערך המוגן שבו פגעה המערערת בצורה משמעותית, ממשית וקשה, והוא הערך של הגנה על ביטחון האישי, שלומו, גופו ושלוות נפשו של הפרט ועל גופו של המטופל, במיוחד כאשר מדובר במטופלת שסבלה ממחלות וליקויים כפי שסבלה המטופלת שכלפיה נהגה המערערת באלימות.

בית המשפט קבע, על סמך ראיות ששמע, כי המערערת היכתה את המטופלת במספר הזדמנויות וטיפלה בה באופן אגרסיבי, תוך שהיא מנצלת את פערי הכוחות בינה למטופלת, ותוך שהיא מועלת באמון המטופלת ובני משפחתה שהפקידו אותה על שלומה ועל בריאותה של המטופלת.

בית המשפט הביא פסיקה של בתי המשפט לערכאותיהם השונות, אליה אנו מצטרפים, שעומדת על הצורך להחמיר במי שמתנהג באלימות כלפי חסרי ישע ולהוקיע ע"י הטלת עונשים מתאימים את מי שעושה כן כמו המערערת (ר' סעיף ג' לגזר הדין של בית המשפט קמא).

בית המשפט קמא זקף לקולא את העונש, בכל הקשור לנסיבות ביצוע המעשים ע"י המערערת, את העובדה שלא מדובר במעשים מתוכננים, שלמטופלת לא נגרמו נזקים בעקבותיהם, שהמערערת נטלה אחריות על מעשיה וכן הוא לקח בחשבון את הרקע לביצוע המעשים.

בית המשפט קמא התחשב באמור בתסקיר המבחן שהוצג בפניו ובפניו, וגם אם המערערת דיברה רוסית ולא רומנית עם קצינת המבחן, הרי מתוכן התסקיר, שרובו דברים שאמרה המערערת לקצינת המבחן, עולה כי קצינת המבחן הבינה את דברי המערערת ורשמה מפיה את תולדות חייה כמובא בתסקיר.

בסיפא התסקיר שהוצג בפני בית המשפט ובפניו, מוזכר כי נוכח התנהגותה של המערערת ומורכבות העבודה עם חסרי ישע, כמו המטופלת שבה טיפלה, המערערת לא בשלה להתמודד עם עבודה שמאופיינת בטיפול בחסרי ישע, שהיא התמודדות רגשית מורכבת שאינה תואמת להתפתחותה וליכולותיה של המערערת. משכך, סברה קצינת המבחן כי לא ניתן לשלול סיכון להישנות העבירות מצד המערערת אם תחזור לעבוד בתחום הטיפולי בחסרי ישע, הוא התחום שלצורך

